

36. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági vállalkozásokban alkalmazott munkavállalók kötelező öregségi biztosításáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1933. június 8-án tizenhetedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a kötelező öregségi biztosításról, - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1933. június 29-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely az "Öregségi biztosításról (mezőgazdaság) szóló 1927. évi Egyezmény" néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagja, mely ratifikálja a jelen Egyezményt, vállalja, hogy létrehoz vagy működtet egy, a jelen Egyezmény rendelkezéseivel legalábbis egyenértékű kötelező öregségi biztosítási programot.

2. cikk

1. A kötelező öregségi biztosítási program vonatkozzon mind fizikai és nem-fizikai munkavállalókra, ide értve az ipari tanulókat is, akiket akár mezőgazdasági vállalkozásokban foglalkoztatnak, vagy házi cselédekre, akik mezőgazdasági munkaadó háztartásában állnak alkalmazásban.

2. Bármely tagállam saját nemzeti törvényei és rendelkezései értelmében megengedhet saját belátása szerint szükségesnek ítélt kivételeket az alábbiak tekintetében

- (a) olyan munkavállalók, akik javadalmazása meghalad egy adott szintet, és ahol a nemzeti törvények és rendelkezések nem teszik e kivételt általános érvényűvé, illetve nem fizikai munkavállalók, akik olyan tevékenységet űznek, melyet általában szabadúszó foglalkozásnak tekintenek;
- (b) a nem pénzbeni javadalmazásban részesülő munkavállalók;
- (c) fiatal, egy adott kort meg nem haladó munkavállalók és azon személyek, akik munkába állásuk időpontjában túl idősek ahhoz, hogy biztosítottak legyenek;
- (d) bedolgozók, akiknek munkafeltételei nem hasonlók a szokványos keresőkéhez;
- (e) a munkaadó családtagjai;

- (f) munkavállalók, akik foglalkoztatásának teljes időtartama természete szerint szükségképpen rövid, így nem szerezhettek jogosultságot járadékokra, illetve olyan személyek, akik kizárólag alkalmi vagy kiegészítő munkát végeznek;
- (g) megváltozott munkaképességű munkavállalók, akik rokkant vagy öregségi nyugdíjban részesülnek;
- (h) nyugdíjas állami tisztségviselők, akik javadalmazás ellenében dolgoznak, illetve saját jövedelemmel bíró személyek, akik esetében az öregségi nyugdíj legalábbis egyenlő a nemzeti törvények és rendelkezések által biztosított öregségi nyugdíjjal;
- (i) azon munkavállalók, akik tanulmányaik során órákat adnak, vagy javadalmazásért dolgoznak a tanulmányaiknak megfelelő foglalkozásra való felkészülés ideje alatt;

3. Lehetnek továbbá, olyan személyek, akik mentesülnek a biztosítási kötelezettség alól, mivel valamely törvény, szabály vagy valamely speciális program folytán jogosultak vagy jogosultak lesznek a jelen Egyezmény által előírtnál átfogóan előnyösebb öregségi járadékra.

3. cikk

A nemzeti törvények és rendelkezések az általuk meghatározott kereteken belül azon személyeket, akik korábban kötelezően biztosítottak voltak, de még nem érték el a nyugdíjkorhatárt, tegyék jogosulttá arra, hogy önkéntes alapon folytathassák biztosításukat, vagy arra, hogy e célra rendszeresen fizetett díj fejében jogaikat fenntartsák, hacsak e jogok nem maradnak meg automatikusan, vagy, férjezett asszonyok esetében, ha a férjre nem vonatkozik biztosítási kötelezettség, legyen jogosult önkéntes alapon biztosítást fizetni, és ezáltal feleségét öregségi vagy özvegyi nyugellátásban részesíteni.

4. cikk

Egy biztosított személy legyen jogosult öregségi nyugellátásra a nemzeti törvények és rendelkezések által meghatározott életkorban, mely életkor a foglalkoztatásban állók biztosítási programjai esetében nem lehet több 65 évnél.

5. cikk

A nyugdíjra való jogosultság függővé tehető egy jogszerző idő teljesítésétől, mely jelentheti a biztosítás megkötése óta eltelt idő alatt egy minimális számú, illetve közvetlenül a biztosítási esemény előtti, e célra meghatározott időszak alatti díjfizetést.

6. cikk

1. Egy olyan biztosított személynek, aki már nem köteles biztosításra, anélkül, hogy jogosult lenne a számláján jóváírt járulék alapján járadékra, jogai ezen járulék mértékéig megmaradnak.

2. A nemzeti törvények és rendelkezések egy adott időszak lejártával megszüntethetik a járulék fizetéssel szerzett jogosultságokat, melynek időpontja azon nap, melyen a biztosított személy ilyen módon mentesül a biztosítási kötelezettség alól, és amely lehet változó vagy rögzített.

- (a) Ha az időszak változó, úgy nem lehet kevesebb mint egy harmada annak a teljes időszaknak, amely alatt a biztosítás megkötése óta járulékokat írnak jóvá a biztosított személy javára (azzal az idővel csökkentve, mely alatt ilyen jóváírás nem történt).
- (b) Ha az időszak rögzített, semmiképp nem lehet kevesebb mint tizennyolc hónap, és a járulékfizetéssel szerzett jogosultságok az időszak lejártával megszűnnek, hacsak ezen időszak alatt a nemzeti törvények és rendelkezések által előírt minimális számú alkalommal járulékot nem írtak jóvá a biztosított személy számláján akár kötelező, akár önkéntesen folytatott biztosítás keretében.

7. cikk

1. A nyugdíj, akár függ a biztosított időszaktól, akár nem, legyen egy meghatározott összeg vagy a biztosítási célokra alapul vett keresetnek egy meghatározott százaléka, vagy változzon a befizetett járulék összegével.

2. Ahol a nyugdíj változik a biztosításban töltött idő hossza szerint és megítélése attól függ, hogy a biztosított személy teljesítette-e a jogszerző időt, ott a nyugdíj, hacsak nem minimális szintet garantáló rendszerről van szó, tartalmazzon egy rögzített összeget vagy rögzített részarányt, mely nem függ a biztosításban töltött időtől; ahol pedig a nyugdíjat anélkül ítélik meg, hogy bármely feltételt, így például a biztosításban töltött időt számon kérnének, ott meg lehet fontolni egy garantált minimális nyugdíj szintet.

3. Ahol a járulék a jövedelem szerinti fokozatokban fizetendő, az e célra alapul veendő jövedelmet a nyugdíj kiszámolásánál is vegyék alapul, akár változik a nyugdíj a biztosításban töltött idő szerint, akár nem.

8. cikk

1. A járadékhoz való jog részben vagy egészében megvonható, illetve felfüggeszhető, ha az illető személy csalárd módon viselkedett a biztosító intézettel szemben.

2. A nyugdíjhoz való jog részben vagy egészében megvonható, illetve felfüggeszhető, ha az illető személy

- (a) olyan állásban van, melyben kötelező biztosítást kell kötnie;
- (b) eltartása teljes egészében állami költségen történik; vagy
- (c) valamely más rendszeres készpénzjáradékban részesül, melyet bármely, kötelező társadalombiztosításról, nyugdíjról vagy munkavállalói baleseti vagy foglalkozási betegségi kártérítésről szóló törvény vagy szabály révén folyósítanak.

9. cikk

1. A biztosított személyek és munkaadók járuljanak hozzá a biztosítási program pénzügyi forrásaihoz.

2. A nemzeti törvények és rendelkezések felmenthetik a járulékfizetési kötelezettség alól

- (a) a tanoncokat és egy adott kornál fiatalabb munkavállalókat;
- (b) azon munkavállalókat, akik nem pénzbeli javadalmazásban részesülnek, vagy akik bére nagyon alacsony.

(c) azon munkavállalók, akik után munkaadójuk a munkavállalók számától nem függő alapon megállapított járulékot fizet.

3. A munkaadók járuléka nélkülözhető nem foglalkoztatott személyekre szorítókozó nemzeti biztosítási programokról szóló törvények vagy rendelkezések alapján.

4. Az állami hatóságok járuljanak hozzá a fizikai állományú vagy általában a foglalkoztatásban álló személyek biztosítási programjainak pénzügyi forrásaihoz vagy az azok alapján fizetett járadékokhoz.

5. A nemzeti törvények és rendelkezések, melyek a jelen Egyezmény elfogadásakor nem követelnek meg biztosított személyektől járulékfizetést lehet, hogy a továbbiakban sem követelik meg ezen járulékokat.

10. cikk

1. A biztosítási programot olyan intézmények irányítsák, melyeket nem profitorientált állami hatóságok vagy állami biztosító pénztárak alapítottak.

2. Nemzeti törvények és rendelkezések is rábízhatják e program irányítását az érintett felek vagy azok szervezeteinek kezdeményezésére alapított intézményekre, melyeket az állami hatóságok megfelelő módon felhatalmaztak.

3. A biztosítási intézmények pénztárait és az állami biztosítási pénztárakat állami forrásoktól külön kell kezelni.

4. A biztosított személyek képviselői vegyenek részt a biztosítási intézmények irányításában a nemzeti törvények és rendelkezések által megszabott feltételekkel; ezen intézmények dönthetnek úgy, hogy a munkaadók és az állami hatóságok képviselői is legyenek jelen.

5. Az önkormányzó biztosítási intézmények álljanak az állami hatóságok ügyviteli és pénzügyi felügyelete alatt.

11. cikk

1. A biztosított személy vagy jogi képviselője a járadékokkal kapcsolatos bármely jogvitában fellebbezéssel élhet.

2. Az ilyen jogviták rendezése különleges bíróságok feladata, melyek munkájában akár hivatásos akár nem hivatásos bírók is részt vesznek, olyanok, akik különösképpen is ismerik a biztosítás céljait és a biztosított személyek igényeit, vagy amelyek helyzetfelmérő szakemberek segítségével dolgoznak, akiket rendre a biztosított személyek, illetve a munkaadók képviselőjére választottak.

3. Bármilyen, biztosítási felelősség vagy a járulékfizetés mértékével kapcsolatos jogvita esetén a munkavállalót, illetve olyan programok esetében, ahol a munkaadó is fizet járulékot, úgy munkaadót is megilleti a fellebbezés joga.

12. cikk

1. Külföldi biztosított személyek kötelesek az adott ország polgáraival azonos feltételek mellett biztosítást kötni és járulékot fizetni.

2. Külföldi biztosított személyek és az általuk eltartott személyek az adott ország polgáraival azonos feltételek mellett jogosultak a számlájukon jóváírt járulékokból járadékokat igényelni.

3. Külföldi biztosított személyek és az általuk eltartott személyek, ha olyan tagállam polgárai, mely a jelen Egyezmény aláírója, és amelynek törvénye és rendelkezései ilyen módon állami támogatást nyújtanak a 9. cikk szerinti biztosítási program pénzügyi forrásaihoz vagy járadékaihoz, jogosultak bármilyen állami támogatáshoz, vagy egy állami forrásokból finanszírozott nyugdíj-kiegészítéshez, illetve annak egy töredékéhez.

4. Nemzeti törvények és rendelkezések a bármilyen állami támogatásra, vagy egy állami forrásokból finanszírozott nyugdíj-kiegészítésre, illetve annak egy töredékére való jogosultságot korlátozhatják saját állampolgáraik közül azokra, akik a kötelező biztosítást elrendelő törvények és szabályok hatályba lépésekor egy adott kort betöltöttek.

5. Bármely, a külföldi tartózkodás esetén érvényes korlátozás csak olyan mértékben vonatkozik nyugdíjasokra és az általuk eltartott, a jelen Egyezményt aláíró tagország állampolgárságával bíró, illetve egy, a jelen Egyezményt aláíró bármely tagállamban lakó személyre, amilyen mértékben azon ország polgárait is vonatkozik, ahol a nyugdíjjogosultságot megszerezték. Bármely, állami forrásokból fizetett támogatás vagy állami forrásokból finanszírozott nyugdíj-kiegészítés illetve annak egy töredéke visszatartható.

13. cikk

1. A foglalkoztatásban álló személyek biztosítása a foglalkoztatás helyén érvényes törvények hatálya alatt áll.

2. A biztosítás folyamatosságának érdekében az érintett tagállamok közötti megállapodás útján ezen szabály alól kivételek is megengedhetők.

14. cikk

Bármely tagállam előírhat különleges rendelkezéseket határkörzetben élő munkavállalók számára, akik foglalkoztatási helye saját területén van, állandó lakhelyük pedig külföldön.

15. cikk

Olyan országokban, ahol a jelen Egyezmény első hatálybalépésének időpontjában nincs törvény vagy rendelkezés, mely kötelező öregségi biztosítást írna elő, ott egy már létező, nem járulékon alapuló nyugdíj rendszer, mely az alábbi 16-22. cikkeken lefektetett feltételek mellett egyéni jogosultságot biztosít nyugdíjra, a jelen Egyezmény teljesítésének minősül.

16. cikk

A nyugdíjat olyan életkorban kell megítélni, melyet a nemzeti törvények és rendelkezések e célra előírnak, amely azonban nem haladhatja meg a hatvanöt évet.

17. cikk

A nyugdíjhoz való jog függővé tehető attól, hogy az igénylő egy adott hosszúságú, az igénylést közvetlenül megelőző időszakban az adott tagállam területén lakott-e. Ezen időszak hosszúságát a nemzeti törvények és rendelkezések állapítják meg, azonban semmiképp nem haladhatják meg a tíz évet.

18. cikk

1. Az igénylő akkor jogosult nyugdíjra, ha anyagi forrásainak értéke nem halad meg egy, a nemzeti törvények és rendelkezések által a minimális megélhetési költségek megfelelő figyelembe vételével megállapított határt.

2. Az egy adott, a nemzeti törvények és rendelkezések által megszabott szintnél nem nagyobb anyagi források a források értékelése során nem veendő figyelembe.

19. cikk

A nyugdíj olyan mértékű legyen, amely az igénylő összes egyéb, a mentességi határon túli forrásával együtt legalábbis elegendő arra, hogy alapvető igényeit kielégítse.

20. cikk

1. Az igénylőnek fellebbezési jogosultsága van bármely, a nyugdíj megítélésével vagy annak összegével kapcsolatos jogvitában.

2. A fellebbezést az elsőfokú, az eredeti döntést meghozó hatóságtól eltérő hatósághoz kell benyújtani.

21. cikk

1. Azon külföldi személyek, akik a jelen Egyezményt aláíró tagállam polgárai az adott tagállam polgáraival azonos feltételekkel jogosultak nyugdíjra.

2. Nemzeti törvények és rendelkezések a külföldiek számára a nyugdíj megítélését függővé tehetik attól, hogy e személyek az adott tagállam területén laktak-e egy adott időszakon át, mely időszak nem lehet több mint öt évvel hosszabb az adott tagállam polgárai esetében elvárt tartózkodási időtartamnál.

22. cikk

1. A nyugdíjhoz való jog részben vagy egészében megvonható vagy megszüntethető, ha az illető személy(t)

- (a) bűncselekményért börtönbüntetésre ítélték;
- (b) csalárd módon szerzett vagy próbált megszerezni nyugdíjjogosultságot; vagy
- (c) következetesen megtagadta, hogy erejének és képességeinek megfelelő munkával biztosítsa megélhetését.

2. A nyugdíj részben vagy egészében felfüggeszthető, ha az illető személy eltartása teljes egészében állami forrásokból történik.

23. cikk

A 12. cikk 5. bekezdésének rendelkezései szerint a jelen Egyezmény nem vonatkozik a külföldi tartózkodás alatti nyugdíjjogosultság fennmaradására.

24. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

25. cikk

1. A jelen Egyezmény a tagállamok közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállam esetében tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

26. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

27. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított öt év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejárta utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

28. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően tíz évente legalább egyszer jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a

jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

29. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 27. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

30. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.